

اشک آلوه فاطمه و فرزندانش رامی بین دل آزدهه اش آزدهه تر و بیتمن گویان تر
میگردد، نوه های عزیز پیغمبر (ع) حسن و حسین در سن هشت سالگی و شش سالگی از کریمه و
ناله پدر و مادر بیش از حد آزده و غمکن می شوند و در غم جداتی حدشان که دیگر نیز آنها
نمیاید و آنها را در آن خوش بیکری و نوازش نمیکنند اشک میزند و ناله میگنند.

خانم فاطمه (ع) فرق عرا و می امانت است اما حساب سیاست از این حسابها جداست.

حکومت جدید باشد مخالفین را بکوید و فعالینه ای ضد حکومت را درهم بشکنند گرچه

علی و همسرش مورد نظر قرار گیرند

تهاجم بخانه ایلخان (ع) با مخالفت علی و فاطمه (ع) از بر و شوال چون های جمیں از مظالم بیرونی مبارزه
مجهز بودند و علی (ع) مصلحت اسلام «مسلمین» را در سکوت می دید و رابن های هاجم پیش و زشنده (۱)
ولی آیا در این حمله ایلخان چه خواهد بود رخ دادند خواهیم توصیع بدیهیم قدر مسلم این است که
دختر پیغمبر (ص) اندازه ای از این بیش آمد نکران و ناراضی بود که با اصرار زیادی هم که حلیمه
جدید کرده افهاد رضایت نکرد فا از جهان در گذشت (۲) ...

(۱) کتاب شریع و محاکمه قاضی بیت المقدس من ۷۸ نقل از کتاب العقد الفرید حد ۳۷۷
و نقل از دائرة المعارف وجودی. (۲) صحیح بخاری ج ۷۶ ص ۲۲۶ در مادة حلافت.

علی کیا

باز هم در باره کتاب پیامبر

نویسنده کتاب پیامرس دین المعاذین رهنه ا در سال ۱۴۰۹ چاپ و بار دهم این کتاب در
حسن شرح حالات ای بیکر نوشته است:

غالب فرزندان او عمانه خودش خوس فیاض بودند و زیباترین آنها و هنر کوچک او
عایشه بود. روای مصعب بن ذیں اور امام ابن حیثم کرد که ای روزی خود را نمی پوشاند عایشه جواب
دادند دوستدارم که مردم بیانی هر ای بینند و فرمی هر ای بخوشان باشند.

در صورتی که عایشه دختر ای بیکر همچنان که بیوی خوب و مهیان مردم نظر اغفار نمی شد این
عایشه که در تاریخ مدد اسلام به این حیانی معروف شده است عایشه دختر خلخله بن عبید الله
بوده است که مسلمین در این کار با وی معاشرت و مصالحت چندانی نمی بودند.

اشتباه آفایر عتماً مولود همین تشبیه ای است که بین این دو زن قرار است تعجب
در این جاست که آقای رهنه ای اثبات مدعای خود کتاب سنایه الطلب را با قید صفحه
بمنوان مدرکی ذکر میکند و حال آنکه کتاب مزبورهم در باره عایشه دختر طلحه میباشد نه عایشه
دختر ابو بکر هم پیغمبر امجد اسلام. بالاخره این هم یکی از اشتباهاتی است که آقای
زین العابدین رهنه ای در کتاب پیامبر مرتکب شده اند.

ایمید است که حوالند گان محترم این کتاب، مطالب و نوشتهدای آن اصدار و مدت تسبیقات
تاریخی نداشته و بر آن اعتقاد ننمایند.